

Menighetsblad

Nr 3 - 2021 - Vågan, Henningsvær, Gimsøy og Strauman

Ansatte

Kirkekontoret i Svolvær

Prost:

Kristine Sandmæl

prost@lofokatedralen.no

Tlf: 994 36 315 (hverdager 8-17)

Sogneprest:

Peter Wilhelmsson

peter.wilhelmsson@vagan.kommune.no

915 84 610

Kantor:

Terje Brun

organist@lofokatedralen.no

952 53 883

Kantor:

Helge Vikjord

orgelvik@hotmail.com

913 77 352

Kirkeverge:

Siri Esperø

siri.espero@vagan.kommune.no

75 42 03 64

Rådgiver/kirketjener

Sture Nilsen

sture.nilsen@vagan.kommune.no

Menighetspedagog

Julie Brattli Steinvik

julie.brattli.steinvik@vagan.kommune.no

75 42 03 66

Trosoplærere:

Lill Rebekka Jentoftsen

lill.jentoftsen@vagan.kommu

75 42 03 97

Diakonimedarbeider::

Trine Aas Nordvik

trine.nordvik@vagan.kommune.no

976 51 250

Kirketjener:

Gøril Solberg

goril.solberg@vagan.kommune.no

970 69 325

Kirkekontoret i Kabelvåg

Sogneprest:

Aina Marie Svendsen

sokneprest@lofokatedralen.no

909 80 372 (hverdager 8-16)

Kapellan:

Gunnar Már Kristjánsson

kapellan@lofokatedralen.no

Sekretær ved Vågan kirkekontor:

Solveig Aagaard-Nilsen

konsulent@lofokatedralen.no

76 06 71 90

Kirkegårdsarbeider:

Rolf Rønning

994 36 611

Kirkegårdsarbeider:

Per Olsen

994 36 611

Kontakt oss

Vågan kirkekontor

Villaveien 9

Postboks 26

8309 Kabelvåg

76 06 71 90

post@lofokatedralen.no

Svolvær kirkekontor

Sivert Nilssens gt 38

Postboks 100

8301 Svolvær

75 42 03 60

Forside: "Jesu fødsel" malt av Gerrit van Honthorst i 1622

Wallraf-Richartz Museum, Köln, Tyskland

Juleevangeliet

Det skjedde i de dager at det gikk ut befaling fra keiser Augustus om at hele verden skulle innskrives i manntall. Denne første innskrivning ble holdt mens Kvirinius var landshøvding i Syria. Og alle drog av sted for å la seg innskrive, hver til sin by. Josef drog da fra byen Nasaret i Galilea opp til Judea, til Davids by Betlehem, siden han var av Davids hus og ætt, for å la seg innskrive sammen med Maria, sin trolovede, som ventet barn. Og mens de var der, kom tiden da hun skulle føde, og hun fødte sin sønn, den førstefødte, svøpte ham og la ham i en krybbe. For det var ikke plass til dem i herberget.

Det var noen gjeterne der i nærheten som var ute og holdt

nattevakt over sauene sine. Med et stod en Herrens engel foran dem, og Herrens herlighet lyste om dem. De ble meget forferdet. Men engelen sa til dem: ”Frykt ikke! Jeg kommer til dere med bud om en stor glede, en glede for hele folket: I dag er det født dere en frelser i Davids by; han er Kristus, Herren. Og dette skal dere ha til tegn: Dere skal finne et barn som er svøpt og ligger i en krybbe.” Med ett var engelen omgitt av en himmelsk hærskare, som lovpriste Gud og sang:

”Ære være Gud i det høyeste og fred på jorden blant mennesker som har Guds velbehag.”

Da englene hadde forlatt dem og vendt tilbake til himmelen, sa

gjeterne til hverandre: ”La oss gå inn til Betlehem for å se dette som har hendt, og som Herren har kunngjort oss.” Og de skyndte seg av sted og fant Maria og Josef og det lille barnet som lå i krybben. Da de fikk se ham, fortalte de alt som var blitt sagt dem om dette barnet. Alle som hørte på, undret seg over det gjeterne fortalte. Men Maria gjemte alt dette i sitt hjerte og grunnet på det. Gjeterne drog tilbake, mens de priste og lovet Gud for det de hadde hørt og sett; alt var slik som det var blitt sagt dem.

(Luk.2.1-20)

Biskopens juleandakt 2021

I juleevangeliet hos evangelisten Lukas står det et lite vers som jeg gjerne vil hilse dere med denne jula. Alle som kommer til kirken denne julaften får høre disse ordene – og i år kan vi forhåpentligvis sitte tett i kirkebenkene og oppleve juleevangeliet sammen. Det står i Lukas 2:12 «Dere skal finne et barn som er svøpt og ligger i en krybbe».

Sentrum i den kristne tro er et lite barn. Hvis ikke barnet er der, er det ingen kristendom.

Dette lille barnet, Jesus, bringer på en forunderlig måte Gud inn i vår verden. Vi tror på en Gud som lå svøpt i en krybbe, som var en av sin samtids barn, som virkelig var et menneske.

Det er ingen som er redd for et lite barn. Når Gud er et lite barn, trenger vi aldri være redd for Gud.

Et lite barn er et uttrykk for kjærlighet. Foreldre blir blanke i øynene når de ser barnet sitt. Hyrdene ble fulle av ærefrykt – nå var Guds kjærlighet kommet til dem. Den Gud som ligger svøpt i en krybbe er en kjærlighets Gud. Hele sitt liv.

Et lite barn bærer håpet i seg. Fremtiden. Det nye. Slik var det også med barnet Jesus. Bare i enda større grad: Han bragte med seg håpet om Guds nærvær i verden, – om at «verden var aldri helt forlatt, en stjerne skinner i natt».

Jesu samtid var en vanskelig tid. Vår tid er også krevende for mange. Fattigdom, urettferdighet, en jord som gråter fordi man har drevet rovdraft på den.

Det er lett å miste håpet.

Barnet i krybben, Jesus – gir verden håp. Det er alltid kjærlighet å gi, rettferdighet å kjempe for, fellesskap å formidle. Gud er her.

Det lille barnet i krybben er også representativt for alle verdens barn. På en særlig måte skal jula gi oss fornyet kall for å kjempe barnas kamp i verden. Overgrep, krig, ensomhet og fattigdom.

Biskop i Sør-Hålogaland Ann-Helen Fjeldstad Jusnes. Foto: Mats Jensaas

Jesus var et barn. Vår tros sentrum er et barn. Derfor kan vi aldri være likegyldige for hvordan barna i verden har det.

Å Jesus, du barnlill, / deg lenges jeg så til! / Kom, trøst meg allesinne, / tred inn om her er smått, / la meg deg se og finne, / å, da har jeg det godt! / Drag meg etter deg!

Velsignet jul med barnet i krybben i sentrum.

*Vennlig hilsen biskop
Ann-Helen Fjeldstad Jusnes*

Novembermørkets erfaringer av lys

Det er tidlig kveld, likevel mørkt ute og jeg sitter i bilen på vei til et menighetsrådsmøte. Jeg er tankefull, ikke på den tyngende måten, men på den måten som får alt til å kjennes nærmere. En tanke griper tak i en annen mens bilen suser gjennom mørket. Jeg tenker på mennesker jeg har møtt, jeg tenker på begravelsen i går, på bilder fra Dagsrevyen, tenker på at jeg må huske på å kjøpe bleier og kommer på en situasjon jeg skulle ønske jeg hadde løst annerledes. Jeg kjenner meg tilstede, på grensen til lettrørt. Tankene flyter mens hjulene ruller. Kanskje er det en form for bønn.

I jobben som prest blir jeg stadig minnet på noe som er sant for alle: vi skal dø, ingen er skjermet for sårbarhet og alle trenger relasjoner preget av vennlighet og respekt. Oftest er jeg takknemlig for at jeg ofte minnes om dette. Det gir kraft både til livsalvoret og til gleden over å være levende. Livet kan være godt, og livet kan være vanskelig. Det er ikke bare lett å være menneske, men hvem har lovet oss at det bare skulle være lett?

Jeg tar av fra E10 og kjører utover mot Strauman. Det er ingen gatelykter langs veien, ingen snø, skydekket ligger tungt over fjellene og vindusviskerne går taktfast. Så slår jeg på fjernlyset. Og foran meg tegnes en lyssti.

Og jeg blir rørt.

Av alle ting blir jeg rørt av brøytetikker med reflekser. Små lyspunkt langsetter veien.

Som reflekterende påminnelser om noe som er sant: Kraften av selv små lys i mørket må ikke undervurderes.

Lys varsler nærvær. Du er ikke alene. Noen har vært her og satt ut stikker så du finner veien.

Snart blir november desember og så blir det jul. Om man gleder seg eller ei.

Som kirke bærer vi ikke med oss løfter om enkle løsninger. Men vi bærer med oss fortellingen om et barn som fødes i en mørk stall, om en Gud som kommer nær

Sogneprest Aina Marie Svendsen. Foto: Privat.

på utsiden når ingen har rom til å slippe inn. Den fortellingen bærer i seg kraft til både å trøste og utfordre også i år. God desember!

Dagen e borte og natta e stor,
men i mørketidslandet skal høres et ord:
om sol som skal snu så det bære mot dag
om folk som skal samles til helg og til lag.
På veien mot Betlehem bær ho Maria
et lys, et lys, et lys imot mørketida.

(Trygve Hoff)

Av sogneprest Aina Marie Svendsen

Hele verdens julesang

Altertavla fra Mariapfarr kirke. Foto: Morten Malmø.

Det er julekveld i St. Nikolauskirken i den lille landsbyen Oberndorf like utenfor Salzburg i Østerrike. Selve gudstjenesten er over, men før de fremmøtte får gå hjem ved midnatt, skal de få med seg noe på veien, en helt ny julesang.

Foran alteret står presten Josef Mohr og organisten Franz Gruber. Akkompagnert av Mohrs gitar synger Mohr tenorstemmen og Gruber bass. De første tonene av Stille Nacht, Heilige Nacht fyller kirken. Det som senere skulle bli kjent som verdens fineste julesang, og som vi her hos oss kjenner som Glade jul, Hellige jul, griper de som er til stede.

Teksten var skrevet et par år tidligere. Josef Mohr var prest fra 1815 til 1817 i et par landsbyer, bl.a. i kirken i Mariapfarr. Der var det en altertavle som viste Jesu fødsel med Maria, Josef og det lille barnet i stallen i Betlehem. Det sies at Mohr var så betatt av det flotte maleriet at det i 1816 inspirerte han til å skrive et juledikt. Og slik ble teksten til Stille Nacht, Heilige Nacht til. Men selv om Mohr også var en habil musiker, skrev han ikke melodi til diktet.

I 1817 kom Josef Mohr som prest til en ny landsby, Oberndorf. Her traff han Franz Xaver Gruber som var kantor i de to landsbyene Arnsdorf og Oberndorf som lå like ved hverandre. De knyttet snart et sterkt vennskap, og det var nok dette som førte til at Josef Mohr gikk de fem kilometerne fra Oberndorf til Arnsdorf i vinterkulda denne julaften i 1818.

Med seg hadde han julediktet fra 1816, og da han var kommet på plass hjemme hos Gruber, ba han vennen om å lage melodi til diktet hans. Og det hastet, for Mohr ønsket å fremføre det i Oberndorf kirke ved midnatt.

I løpet av en time var melodien klar, og de to vennene sang flere ganger gjennom sangen, og de likte den. Så gikk de tilbake til Oberndorf.

Josef Mohr gjennomførte julegudstjenesten, og til avslutning skulle den nye sangen presenteres for menigheten.

Gruber var organist, men orgelet i kirken hadde lenge vært i ustand, og kunne ikke brukes. Men Josef Mohr var ikke bare prest, han var også dyktig med gitaren.

Så ble sangen fremført, tostemt med Mohrs gitarakkompagnement, og kirken i Oberndorfs eget kor sang de to siste linjene i hvert av versene.

Sangen må ha gjort et sterkt inntrykk på menigheten, og de tok ordene og tonene med seg ut i julenatten. Sangen spredte seg til ulike deler av Østerrike. Og tekst og melodi ble skrevet ned for hånd.

Året etter, i 1819, kom orgelbyggeren Karl Mauracher til Oberndorf for å bygge nytt orgel i St. Nikolauskirken siden det gamle var ødelagt. Han fikk høre Stille Nacht, skrev ned noter og tekst og tok den med seg hjem. Han gjorde den kjent for sine nærmeste, og tekst og melodi ble skrevet ned av forskjellige musikere. På den måten spredte julesangen seg, og snart kom den også ut av Tyrol og videre ut i verden.

Kjente operasangere har bidratt til å gjøre Stille Nacht verdenskjent: Tyske Elisabeth Schwarzkopf, José Carreras og

Placido Domingo fra Spania, Andrea Bocelli og Luciano Pavarotti fra Italia, Kiri Te Kanawa fra New Zealand og engelske Sarah Brightman har alle laget sine versjoner, som er gitt ut på plate og som i dag er spilt i millionvis på YouTube.

Også norske og andre skandinaviske artister har spilt den inn.

De fleste land har tatt utgangspunkt i den tyske originaltittelen *Stille Nacht, Heilige Nacht*, men i Norge kjen-

ner vi den som «Glade jul, Hellige jul» etter den danske presten B.S. Ingemanns oversettelse fra 1850.

Etter hvert er det kommet mange ulike oversettelser til norsk med tittelen *Stille natt*. Den mest kjente er kanskje Erik Hillestads versjon fra 1991 som kom med i *Norsk Salmebok* i 2013.

Håkon Brun

Glade jul

B.S. Ingemann 1850

Glade Jul, Hellige jul!
Engler daler ned i skjul.
Hit de flyver med paradisk grønt,
hvor de ser hva for gud er skjønt.
Lønnlig i blant oss de går.
Lønnlig i blant oss de går.

Julefryd, evig fryd,
hellig sang med himmelsk lyd!
Det er engler som hyrdene så,
dengang Herren i krybben lå,
Evig er englenes sang.
Evig er englenes sang.

Fred på jord, fryd på jord,
Jesusbarnet i blant oss bor.
Engler synger om barnet så smukt,
han har himmeriks dør opplukt.
Salig er englenes sang.
Salig er englenes sang.

Salig fred, himmelsk fred,
toner julenatt her ned.
Engler bringer til store og små
bud om ham som i krybben lå.
Fryd deg hver sjel han har frelst!
Fryd deg hver sjel han har frelst!
Stille natt, hellige natt

Stille natt

Erik Hillestad 1991

Alt har søvn og mørke tatt
Trofast våker de hellige to
Varsomt vugger de barnet til ro
Jorden tar himlen i favn
Jorden tar himlen i favn

Stille natt, hellige natt
Barnet er vår største skatt
Hyrder vekkes av gåtefull klang
Natten fylles av englenes sang:
Kristus, vår frelser er født
Kristus vår frelser er født

Stille natt, hellige natt
Aldri ble vår jord forlatt
Himlen smiler fra barnets munn
kommer nær i en frelsende stund
vier Guds fremtid til vår
vier Guds fremtid til vår

*Kilde: Boka Stille
natt og Glade jul av
Morten Malmø*

Julesangen som stoppet en hel verdenskrig

Under første verdenskrig hadde tyskerne i løpet av høsten 1914 tatt Belgia og rykket inn i Nord-Frankrike. De ble stoppet av britiske og franske styrker ved elva Marne, men det kostet mye. Over 150 000 soldater lå igjen på slagmarken, og det utartet seg til en stillingskrig.

Julaften 1914 så de engelske soldatene at tyskerne tente lys i skyttergravene, og snart tonet Stille Nacht, Heilige Nacht ut fra de tyske stillingene. Britene kjente sangen godt, og de fulgte opp med å synge Silent Night. Det må ha vært sterkt for de involverte på begge sider og høre den kjente julesangen sunget av fiendtlige menn i uniform med gevær på ryggen.

Soldater fra begge sider krysset ingenmannsland for å ønske hverandre god jul, bytte tobakk, sprit, matvarer og suvenirer.

Dette var ikke organisert, det oppsto impulsivt blant de menige soldatene, og det var ikke noe de øverstkommanderende likte. De prøvde å dysse det ned og holde det skjult for offentligheten. Det tok derfor lang tid før de britiske avisene omtalte disse hendelsene.

Kilde: Stille natt og Glade jul av Morten Malmø

Gitaren Josef Mohr brukte julaften 1818 er i dag utstilt på Stille Nacht-museet i Hallein. Foto: Morten Malmø.

Stille Nacht, heilige Nacht

Stille Nacht, heilige Nacht
Alles schläft; einsam wacht
Nur das traute hochheilige Paar.
Holder Knabe im lockigen Haar,
Schlaf in himmlischer Ruh!
Schlaf in himmlischer Ruh!

Stille Nacht, heilige Nacht,
Hirten erst kundgemacht
Durch der Engel Halleluja,
Tönt es laut von fern und nah:
Christ, der Retter ist da!
Christ, der Retter ist da!

Stille Nacht, heilige Nacht,
Gottes Sohn, o wie lacht
Lieb' aus deinem göttlichen Mund,
Da uns schlägt die rettende Stund'.
Christ, in deiner Geburt!
Christ, in deiner Geburt!

*Tekst: Joseph Mohr, 1816/1818
Melodi: Franz Xaver Gruber, 1818*

Den første norske julesalmen

Det er i år 151 år siden Landstads kirkesalmebok ble utgitt. I denne salmeboken finne vi «Fra fjord og fjære», som blir kalt den første norske julesalmen. Bak både salmeboken og julesalmen står presten, dikteren og folkelivssamleren Magnus Brostrup Landstad. Boken og salmen skulle få et langt liv.

Magnus var prestesønn. Faren Hans, gjorde tjeneste i Måsøy i Finnmark da Magnus ble født i 1802. Siden bodde familien i Øksnes i Vesterålen, Vinje og Seljord. Han begynte å studere teologi ved universitetet i Christiania, og blir uteksaminert 1827.

Like etter begynte han å skrive salmer. Han var opptatt av temaer som handlet om behovet for omvendelse i møte med almenreligiøsiteten. «Våk opp du som sover, stå opp fra de døde, Krist lyser for deg!» (Norsk salmebok 2013 nr. 12) er en salmetekst som belyser dette.

Men han var også opptatt av norsk folkeliv, og han var en av pionerene for innsamling av norske folkeviser, sagn og eventyr, og i 1853 ga han ut "Norske Folkeviser" som ble et viktig litterært verk i samtiden.

I 1852 påtok han seg arbeidet med å utarbeide en norsk salmebok. Men det var ikke enkelt. Det skulle gå 18 år før Landstads Kirkesalmebok lå ferdig trykt i 1870. Den besto av 634 salmer, hvorav 307 var opprinnelig danske, 203 tyske og 86 norske. Landstad selv sto for 53 av disse norske salmene. Hans gjendiktninger kommer i tillegg

Salmen «Fra fjord og fjære» (Norsk salmebok 2013 nr. 50) ble utgitt i ert lite hefte med julesalmer allerede i 1856.

Landstad beskriver en juledagsfeiring midt mellom fjorder og fjell, der menigheten samler seg på kirkebakken ved sin lokale kirke. Og mange følte tilhørighet til salmen. I Vesterålen mente en at hans oppvekst i Øksnes preget salmen, mens folk i Telemark mente at det var der han hadde hentet inspirasjon.

Snart skal folk inn og finne seg en plass. Salmen avslutter med det frigjørende juleevangeliet som skal lyde fra prekestolen. Vi var «forlorne», som syndige mennesker og som tapt nasjon, men nå skal vi høre historien om Jesus- barnet og finne oss selv igjen som menneske og nasjon.

Fra fjord og fjære

1. Fra fjord og fjære, fra fjell og dype dal
et "Ære være!" i dag gjenlyde skal.
Fra kirketårne i fryds basuner støt
for Guds enbårne som er i dag oss født!
Vi var forlorne, nå er vi frelst av nød!
2. Til kirken samle seg fra hver gård og grend
de unge, gamle av kvinner og av menn.
Vi ønsker eder så glad en julefest,
Guds rikes gleder, Guds fred i Jesus best.
På sorgens steder vår Herre selv vær gjest!
3. Guds store under! Vi har hans engler hyst.
Krist hos oss blunder, Guds fred på jord er lyst!
Ja, la kun høres Guds barns Halleluja,
la strengen røres for Krist i Davids stad!
Nå skal vi føres med ham til himlen glad!
4. Ha takk som treder til armod's hytter ned!
Ha takk som gleder oss med din søte fred!
Kom inn, o Kriste, tenn lys i hvermanns gård!
La isen briste, gi varme snart og vår!
La ingen miste hva godt din fødsel spår!
5. Her ute kulde er nå med is og sne,
Guds himler fulle av stjerner dog å se.
For oss opptennes en deilig nådens sol,
Guds åsyn vendes til oss fra himlens stol;
når allting endes, vi der skal holde jul!

Juleglans og innmatkake

Alf Prøysen (1914 - 1970)

Hver lørdag fra 1951 til 1970 trykket Osloavisen Arbeiderbladet en liten historie eller vise av Alf Prøysen. Denne spalten ble kalt Alf Prøysens lørdagsstubb. Stykket "Juleglans og innmatkake" er en varm historie der vi kan fryde oss over småkårsfolks og barns små og store hemmeligheter. Teksten lar oss merke Alf Prøysens varme hjertelag, hans ualminnelige vidsyn og hans humoristiske sans med en lun undertone.

Det peneste juletreet je har sett i mitt liv, var juletreet i Svingen. Og det juletreet vart penere og penere for hårt år. Det rakk helt opp i taket og var dryssfullt ta glitter og glasskuler, papirkørjer og lys.

Åtte daer før jul pynte dom juletreet i Svingen: Mannen og kjærringa, den vaksne sønn og de tre onga. Og alle vi andre onga som bodde i grenna omkring Svingen, fekk væra med og sjå på. - Sett dekk pent på senga nå, så ska de få sjå på, sa kjærringa. Og vi klompe oss i hop oppi senga, skubbe og fløtte oss, så det skulle bli plass tel alle. Vi sa itte et ord, vi bærre såg. Helt tel det var noen som banke på ruta og ropte navnet våres.

Det var utsendinger hemanifrå, store søsken som skulle få oss telbars att tel hverdagen. Tel vedhogginga og kveldsgrauten og skuleleksa. Og da var det itte moro å fortælja at vi hadde vøri i Svingen. Ingen

skulle gå dit, folket i Svingen var møkksamme og domme, dom kunne itte handtere penger, itte hadde dom gris så det vart no julekveldmat, vedtomt var det i skålen der nesten støtt. Og et nytt klæsplæigg hadde itte onga der fått på mange år. Hadde dom tjent litt ekstra tel jul, så kjøpte dom juletrepynt. - Åffer kan itte vi ha slikt juletre som dom har i Svingen da? kunne vi onga seia der vi satt i tjukke gensera og åt blodklubb. - Jo, ville du heller sitta her og fryse og itte ha noe mat, så -.

Og det var forklaring nok for oss. Vi godtok den. For da skjønnte vi at vi hadde det bedre enn folka i Svingen. Vi hadde det bedre enn mange andre òg, hu mor delte ut en fleskebæta og litt mjølk tel dom som itte hadde. Slik var det å ha god råd, tenkte vi onga der vi gikk i tussmørke og delte ut tel dom som satt trångt i det». Den gamle kjærringa inni skauen

folde henda og gret da vi kom, vi følte oss nesten som engler der vi sto ved døra og hørte å snille vi var. Og den giktbrøtne kallen oppå loftet i Sve-stugua, han sa både takk og ære.

Så hadde vi bære Svingen att. Hu mor hadde sendt med ei pølse som vi skulle levere der òg. - Men det er vel itte stort hjelp i det, dom greier itte å gjømme noe tel julkvelden kjæm, sa hu mor da hu putte pølsa i kørja. - Vi kjæm med litt julemat vi, sa vi da vi kom inn. - Takk for det, legg pølsa på bordet, sa kjærringa.

Mannen sette fram stol ått oss, vi belaga oss på sammå takksamheten som vi hadde møtt hos de andre som fekk julesmak. Men så flaug den vesle dotter der over golvet og slo opp døra ut i den kalde stua. Der sto juletreet med den peneste og blankeste juletrepynten som tenkjes kunne.

Og så var vi onga like fattige att. Det var oppi Svingen dom hadde juleglansen, tenkte vi. Og så gikk vi sakte hematt og ått innmatkaker.

Julekort fra 1920. Digitalt Museum.

Trykket med tillatelse av Alf Prøysens arvinger og Tiden norsk forlag

Visste du det?

Som man sår høster man (Gal.brevet 6,7 / 2.Kor.brev 9,6)

Meningen er at det som du vil få igjen i livet er det som du har vært villig til å gi inn i det.

Gammel og mett av dager (Mosebok 25,8)

Det sies om en person som har levd lenge og er tilfreds med å skulle dø.

Hovmod står for fall (Salomos ordspråk 16,18 / 29,23)

En som er spesielt stolt av egne bragder vil som regel møte motgang.

Ulv i fåreklær (Matteus 7,15)

Ulv i fåreklær er et uttrykk for en person som skjuler onde, uredelige hensikter bak påtatt uskyldighet.

Gudstjenester i Vågan

4. desember - Lørd

Henningsvær kl. 17 - Lys i mørketida

5. desember - 2. søndag i advent

Gimsøy kl 17 - Lysmesse

Sildpollnes kl 11 - lysmesse

12. desember - 3. søndag i advent

Henningsvær kl 17 - Lysmesse

Vågan kl 11 - Lysmesse

Svolvær kl 17 - Lysmesse

Strandlandet kl 11 - Lysmesse

15. desember - onsdag

Svolvær kl 17 - Juletrepyn ting - Vi synger julen inn

16. desember - torsdag

SVOMS kl 17 - Nattverdsgudstjeneste

17. desember - fredag

Marithaugen kl 11 - Nattverdsgudstjeneste

24. desember - julaften

Gimsøy kl 13 - Julaften

Henningsvær kl 14.30 - Julaften

Vågan kl 16 - Julaften

Strandlandet kl 12 - Julaften

Skrova kl 12 - Julaften

Sildpollnes kl 16 - Julaften

Svolvær kl 14 - Julaften

Svolvær kl 16 - Julaften

25. desember - juledag

Vågan kl 12 - Fellesgudstjeneste

26. desember - 2. juledag

Digermulen kl 12

28. desember - tirsdag

Svolvær kl 12

29. desember - onsdag

Henningsvær kl 17 - Juletefest

Januar og februar

9. januar - 2. søndag i åpenbaringstiden

Vågan kl 11

Svolvær kl 17 - Gudstjeneste for små og store - 5-åringer

16. januar - 3. søndag i åpenbaringstiden

Gimsøy kl 11 - Gudstjeneste for små og store - 5-åringer

Svolvær kl 11

23. januar - 4. søndag i åpenbaringstiden

Strauman kl 11 - Gudstjeneste for små og store - 5-åringer

Svolvær kl 17

26. januar - onsdag

Vågan kl 17 - gudstjeneste med mat?

30. januar - 5. søndag i åpenbaringstiden

Vågan kl 11

Henningsvær kl 11 - lys våken

Strandlandet kl 17 - Gudstjeneste for små og store - 5-åringer

6. februar - samefolkets dag - 5. sønd. i åpenbaringst.

Vågan kl 17 - Lavvo i fengselsparken?

13. februar - såmannssøndag

Svolvær kl 17

20. februar - Kristi forklarelsedag

Vågan kl 11

Gimsøy kl 17

27. februar - Fastelavnssøndag

Henningsvær kl 11 - Karnevalsgudstjeneste

Strandlandet kl 17 - Karnevalsgudstjeneste

Det kan komme endringer. Følg med på Lofotkatedralen.no og Lofotpostens fredagsavis.

Nytt fra Vågan menighetsråd

Reparasjoner på Hans Egedes hus (menighetshuset):

- Reparere takplater på loftet
- Ny lydtett dør på møterom
- Oppgradering av kontor og kjøkken med gardiner, duk osv

Dåpstre i smijern: En har vedtatt å få laget et dåpstre hos smeden i Sund. Når noen blir døpt, skrives navn og dåpsdato på en cernitdue som henges opp på dåpstreet.

Det er vedtatt å kjøpe inn urnebord til urnebegravelser

Kjell Ove Storvik er i gang med å fotodokumentere Lofotkatedralen samt inventar

Det er i høst startet opp en sorggruppe i tråd med den nye diakoniplanen.

Menighetsrådet har bestemt at det skal kjøpes inn frukt til konfirmantene i forbindelse med konfirmantundervisningen.

Lofotkatedralen fyller 125 år i 2023, og Vågan Menighetsråd har satt ned en jubileumskomite og en bokkomite for å lage ei jubileumsbok.

Slekters gang

- kirkelige handlinger

Døpte

Vågan sokn

- 1.aug Leander Kristiansen, Vågan kirke
- 1.aug Vilja Sofie Fagerli, Vågan kirke
- 11.sept Emil Stemland-Sivertsen, Vågan kirke
- 26.sept Emil Mørtzell, Vågan kirke
- 26.sept Sivert Mørtzell Bydlinski, Vågan kirke
- 8.okt Victoria Elizabeth Guillot Walsøe, Vågan kirke
- 16.okt Gustav Rothli Pilkvam, Vågan kirke
- 16.okt Aron Gudmundsson Sandholm, Vågan kirke
- 16.okt Davide Mirea, Vågan kirke
- 17.okt Eline Kaspersen, Vågan kirke
- 17.okt Ella Juliussen Hunstad, Vågan kirke
- 17.okt Leah Overholth Eriksen, Vågan kirke

Henningsvær sokn:

- 27.juni Oleander Elings Aanstad, Henningsvær
- 15.aug Emil-Johan Mathisen, Henningsvær kirke

Gimsøy sokn:

- 1.august Mirabel Isla Henriksen, friluftsgudstjeneste Brenna
- 19.sept Jared Danielsen, Gimsøy kirke
- 19.sept Anne Nilsen, Gimsøy kirke

14

Vigde

Vågan sokn (Vågan kirke)

- 31. juli Hanne Lise Sommerseth og Robin Olsen
- 21. aug Victoria Møller og Mads Gunnarsen
- 21.aug Silje Lind Larsen og Bernt Christoffer Aaby

Gimsøy sokn:

- 14.aug Renate Susanne Dahl Eliassen og Kjell Erik Bakke, Gimsøy kirke

Det latinske korset er brukt på alle bæresøylene i Lofotkatedralen. Foto: Kjell Ove Storvik.

Gravlagte

Vågan sokn

- 5. aug Kristoffer Teigen Solhaug, Vågan kirke
- 10. aug Ingjerd Herdis Krogstad, Vågan kirke
- 20. aug Ottar Valter Johansen, Vågan kirke
- 23. aug Stig Ole Hulsund, Vågan kirke
- 3. sept Svein Erik Skjønnås, Vågan kirke
- 7. sept Jan Norvald Frantzen, Vågan kirke
- 10. sept Arne Ingvald Langnes, Vågan kirke
- 1. okt Kjell Arthur Johansen, Vågan kirke
- 14. okt Kjell Ragnar Jørgensen, Vågan kirke
- 22. okt Jørgen-Martin Erdahl, Vågan kirke
- 28. okt Klara Beate Alsos, Vågan kirke

Gimsøy

- 27. oktober Anne-Lise Sivertsen, Strauman kirke

Henningsvær

- 11. august Arne Leif Johansen, Henningsvær kirke
- 17. august Fredrikke Sletten, Henningsvær kirke

Menighetsblad for Vågan, Henningsvær, Gimsøy og Strauman

Menighetsblad for de fire vestlige soknene i Vågan kommer med tre til fire utgaver i året. Neste nummer er beregnet til februar 2022. Hvis du har ideer om hva som bør være med i bladet, ta kontakt med redaksjonen, frist for neste nummer er 15. januar 2022.

Bladet finansieres ved annonser og gaver. Opplag 1800 eks.

Vi ber dere støtte opp om våre annonsører. Trykkes hos Bodoni AS, Stavanger.

Kontakt: hakon.brun@lofotkraft.net / 908 79 599

Vågan Kirkelige Fellesråd

Leder: Ole-Jacob Flesjø, Svolvær

Vågan Menighetsråd

Leder: John Sverre Lorentzen

e-post: john@lormek.no

Henningsvær Menighetsråd

Leder: Ann Karin Kristiansen

e-post: annkarin2008@hotmail.com

Gimsøy og Strauman Menighetsråd

Leder: Renate Fjellheim Ulriksen

e-post: renate75@hotmail.com

Litt symbolikk fra Lofotkatedralen

Til å begynne med var det ikke benker i kirkene, folk sto. Men så etter hvert kom det benker, og benker som menigheten sitter på i kirken kalles stolestader. De første stolestadene var lukket, det var ei dør inntil benkene, og ofte leide de velstående familiene sin egen stolestad. Senere forsvant dørene, og stolestadene ble åpne. Men for enden av hver stolestad skulle det være utskjæringer, ornamenter.

I Lofotkatedralen er det tre ulike ornamenter som går igjen som bildene til høyre viser. Jeg vet ikke om hvert motiv har sin spesielle betydning, eller om treskjæreren bare har brukt sine kreative evner. Vi tar i mot innspill med takk.

Håkon Brun

Alle bildene er utsnitt av større bilder tatt av Kjell Ove Storvik.

Høstfest i Henningsvær

24. oktober var det høstfest i Henningsvær kirke.

Fin underholdning med sangkoret Våghals med Terje Brun som dirigent og Elise Westerlund på fiolin.

Kort fortellingsandakt ved Aina Marie Svendsen, og som vanlig disket Henningsvær menighetsråd opp med et lekkert kakebord med utsøkte snitter.

Og tradisjonen tro ble det hele avsluttet med åresalg med mange flotte premier.

Takk for ei trivelig stund i lag!

Konfirmanter høsten 2021

Konfirmanter i Vågan kirke 5. september 2021. Fra venstre: Kapellan Gunnar Mår Kristjánsson, Hans-Olav Adolfsen, Johan Peder-
sen, Andrine Westeng, Linnea Marie Henriksen, Vilja Sofie Martinsen Bye, Anders Brun-Fredvang, Øystein Eriksen Aasnes, Emil
Ingvald Fredriksen, Sivert Åsjord Falch (litt foran), Nikolai Nilsen Torbjørnsen, Jakob August Bjørkli. Foto: Håkon Brun.

Konfirmasjon i Strauman kirke 12. september
2021. Aron Nathaniel Størkersen og Anna Leona
Hofgaard Sjøvoll sammen med kapellan Gunnar
Mår Kristjánsson. Foto: Roy Størkersen.

Halloween-gudstjeneste i Gimsøy kirke

Halloweengudstjeneste med kirkecaffe i Gimsøy kirke 31. oktober. Foto: Cecilie Gjen-dahl.

HISTORIESPÅLTEN

Kaffeselskapet som endte opp med ny kirke

I boka "Byen som ville seg en kirke" forteller Odd Gjerstad om nattverdsgudstjenesten i bedehuset på Lilleøya i Svolvær 2. påskedag 1916 og om det som hendte etterpå.

Dampskipsekspeditor Ole Johan Kaarbø har invitert til et bedre måltid etter gudstjenesten. En av de inviterte er den nye prosten i Vågan, Wilhelm Magelssen. I tillegg til prosten er flere av Svolværs ledende menn og kvinner invitert

Etter en bedre middag slapper de innbudte av med kaffe, konjakk og likør. Så griper Kaarbø ordet:

"Ennå med formiddagens tildragelse i friskt minne, og jeg ber om at vår kjære prost ikke tar dette ille opp siden han intet er å klandre, men også med tanke på de i alminnelighet uholdbare kirkelige forhold i Svolvær, foreslår jeg at vi omgående setter i gang arbeidet med å skaffe Svolvær egen kirke!"

Dette utløste umiddelbart en engasjert diskusjon, og alle var enige om at det var både en uutholdelig og nedverdiggende situasjon Svolvær befant seg i kirkelig sett. En flaske vin ble satt frem på bordet under nattverden, att på til fra Samlaget i Kabelvåg, vinen ble skjenket i vanlige vannglass og oblatene lå fordelt på vanlige krusasjetter. Litt av en kontrast til Vågans mektige kirke i Kabelvåg.

Det ble spontant satt i gang en pengeinnsamling, og de 22 gjestene tegnet seg for en sum på 13.427 kroner. Og det var ikke noe lite beløp etter den tids pengeverdi. I følge Gjerstad tilsvarte det eksportverdien av 700 vekter tørrfisk. Og prosten var mektig imponert. Summen tilsvarte mer enn to ganger hans egen lønn.

Odd Gjerstad mener det som skjedde ikke kom uventet på prosten. Han mente at prosten ante selskapet ville

bli mer enn god mat og uforpliktende passiar over kaffekoppen. Og det har nok Gjerstad rett i. Men kanskje hadde Kaarbø og Magelssen snakket om dette på forhånd. Det anser jeg for fullt mulig. At Kaarbø valgte øyeblikket for å lansere forslaget om egen kirke for Svolvær bevisst.

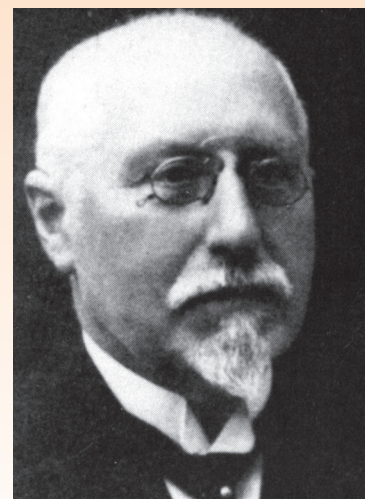
Prost Wilhelm Magelssen (1867-1930)

Magelssen var prestesønn, født i Søndre Land 1867. Han kom til Vågan som sogneprest og prost i 1915. Han engasjerte seg raskt i de kirkelige forhold i Vågan, og han merket seg at hans forgjenger i Vågan, prost Christie, hadde uttalt at Svolvær burde få egen kirke.

Det hadde rent mye vann i havet siden Lofotkatedralen ble bygd i 1898. Noen år etter århundreskiftet passerte Svolvær Kabelvåg når det gjaldt innbyggertall, og når en kom til 1915-16 var Svolvær nesten dobbelt så stor som Kabelvåg.

Allerede før påskegudstjenesten på Lilleøya i 1916 hadde Magelssen tatt til orde for at Svolvær burde få egen kirke. Kaarbø var nok derfor trygg på støtte fra Magelssen.

Selv om Magelssen kom fra et velstående hjem, hadde han omtanke for de "små" i

O. J. Kaarbø.

samfunnet. Han mente bl.a. at alle hadde rett til å komme seg til kirke, det var en menneskerett, og det skulle ikke koste en masse penger. Og når det gjaldt Svolvær, så han dette som et problem.

I et innlegg i Lofotposten i 1917 skriver Magelssen at det er ikke bare den voksende folkemengde som gjør det påkrevd å bygge kirke i Svolvær. Minst like viktig er det at for mange svolværing er det vanskelig å komme seg til kirke selv om de ønsker det.

”Sjøveien er i vintertiden, selv om avstanden er kort, ikke alltid behagelig, særlig for eldre. Hertil kommer et forhold som paa mig gjør et pinlig indtryk, det nemlig, at det for den store almenhet blir et penge-spørsmål at overvære gudstjenesten i Vaagan kirke. Jeg tænker på overfløtningen fra Svolvær til Osan og saa retur.

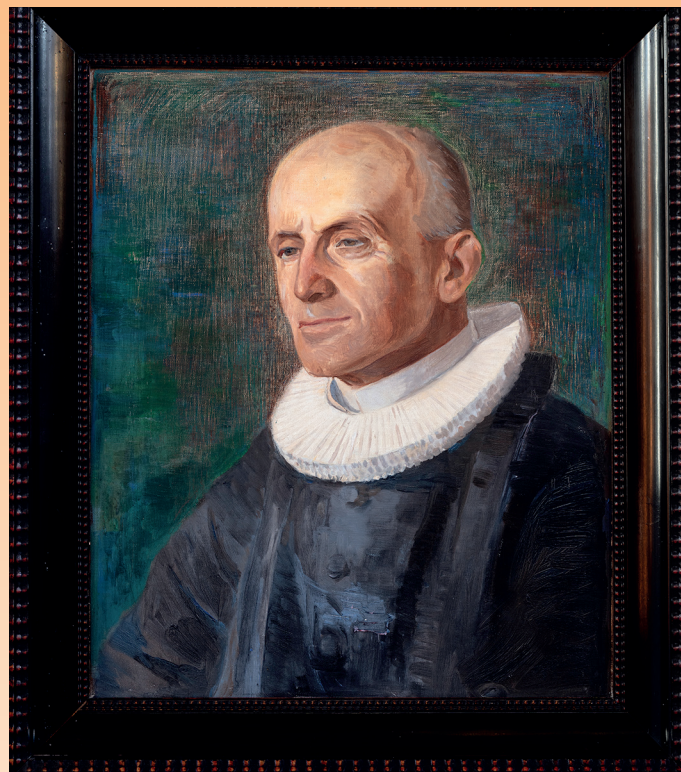
For en mand og hustru betyr dette 1 kr. For et hjem med barn et endnu større bidrag; for fattige er det et uoverkommelig forhold.

Bare kirkelig set staar vi her overfor en kjendsgjering der maa raades bod paa; men dette kan kun ske, ved at Svolvær faar sin egen kirke.

Jeg har siden min overtakelse av Vaagans sogneprestembede begyndt med at forrette nadverd under gudstjenester jeg har holdt i Lilleøens bedehus; den stadig økende tilgang av altersgjester, særlig eldre, avlægger ogsaa sit vidnesbyrd om den trang, der inden stedets befolkning er til stede efter gudstjenester, der rummer i sig alle en søndagsgudstjenestes kirkelige handlinger.”

Magelssen skrev videre at han var stolt av å være valgt inn i byggekomiteen for Svolvær kirke. Komiteen besto av: Ekspeditør O. J. Kaarbø (formann), prost Magelssen, grosserer Einar Berg, byggmester Johan Løken og smedmester Tidemand Andersen.

Wilhelm Magelssen forlot Vågan i 1920, og han ble senere kirkestatsråd i 1926, en stilling han innehadde i ett og et halvt år.

Prost Wilhelm Magelssen. Portrett i Vågan kirke. Foto: Kjell Ove Storvik.

Etter Magelssen kom Kristen Skjeseth som sogneprest og prost til Vågan, og han fortsatte å arbeide aktivt for egen kirke til Svolvær.

Men det tok tid. 13. juni 1933 la biskop Eivind Berggrav ned grunnsteinen, og 25. april 1934 ble Svolvær kirke innviet. Kaffeselskapet i Kaarbøgården 2. påskedag 1916 hadde endelig, etter 18 år, nådd sitt mål.

Men initiativtakeren, O. J. Kaarbø fikk ikke oppleve dette. Han døde allerede i 1921.

Vågan gamle prestegjeld ble delt i to: Svolvær prestegjeld fra Svolvær og østover, Vågan prestegjeld fra Kabelvåg og vestover. Og slik er det fortsatt den dag i dag.

Håkon Brun

SVOLVÆR

DIGITALE DØRSKILT MØTEROM

Komplett løsning med skjerm klar for montering!

Første måned gratis for alle bedrifter.

Displaysystem.no

displaysystem.no

promonorge
reklamebyrå
www.promonorge.no

Havneterminalen 2 etg.
Fiskergata 23
8301 Svolvær

Telefonnummer: 76 07 30 30

Telefon: 905 37 248

Nakkenveien 15, 8310 Kabelvåg
E-post: karllar@lofotkraft.net

HOPEN
FISK AS

Din lokale leverandør av ferskt, frosset og røkt hvalkjøtt

Tlf. 760 67440

www.hopenfisk.no
post@hopenfisk.no

Kabelvåg
Auto AS

993 666 80

Kabelvåg Auto AS
Våganveien 65
8310 Kabelvåg

Åpningstider mandag - fredag: 7.30-16.00

Tlf: 760 666 80

Vakttelefon: 993 666 80

KYSTVERKET
NORDLAND

Kystverket Nordland har sin hovedadministrasjon i Kabelvåg.

Arbeidsområder:

- Kystforvaltning
- Lostjeneste
- Fyr- og navigasjonstjeneste
- Utbygging av fiskerihavner
- Trafikk- og miljøsatsing

Tlf: 07847 8310 Kabelvåg
www.kystverket.no

NORLINES
SVOLVÆR

Tlf: 76 07 33 00
Fiskergata 23
8300 Svolvær

Vakttelefon: 90 02 62 84
e-post: Svolvar@Norlines.no

Lofoten
Sveiseindustri

sveiseindustrien.no - KYSTENS SERVICEPARTNER -

Adresse: Verftsgata 50, 8300 Svolvær

Telefonnummer: 76 06 63 50
post@sveiseindustrien.no
www.sveiseindustrien.no

LORENTZEN
HYDRAULIKK AS

Tlf: 76 06 63 30 - 90 69 69 60 www.lormek.no

Tre Team
ENTREPRENØR

Måseveien 2, 8300 Svolvær

Sentralbord 760 69990

E-post: entreprenor@treteam.no

Hjemmeside: www.treteam.no

LOFOTEN BEGRAVELSESBYRÅ

Sivert Nilsens gt 13, 8300 Svolvær
TLF 76 07 84 07

www.lofotembegravelsesbyra.no

Nobel Rør Installasjon AS

Ørnvikveien 13
8300 Svolvær
Tlf 76 06 92 00
nobel@nobror.no

Vågan Elektro
ELEKTRO - TELE - DATA
MEDLEM AV **elkonor** vaganelektro.no - Tlf 76 07 77 55

CR1
CR1.no AS

Ønskes fastpristilbud?
Send e-post til:
egil@cr1.no
Tlf: 478 50 000

E. Jensen
GULLVAREFORRETNING
8310 Kabelvåg tlf. 760 78 005
Etablert 1882

Torggata 12
8310 Kabelvåg

Tlf.: 76 07 80 05

ARVID IVERSEN AS
Kjøpmannsgata 4
Pb. 39, 8310 KABELVÅG

post@arvidiversen.no • Tlf: 993 76 211

Arvid Iversen AS
HANDTVERK

Menighetsblad for Vågan, Henningsvær, Gimsøy og Strauman menigheter

Gaver til bladet

Anne Næss, Kabelvåg, Astrid Eriksen, Kabelvåg, Roald Kristiansen, Henningsvær, Svalbardrøye AS, Nina Jofrid Melbø, Kabelvåg, Asbjørn Benjaminsen, Kabelvåg, Eldbjørg Jensen, Eli M. Jørgensen, Kabelvåg, Kyrre Anfin- sen, Hopen, Wenche Olsen, Kabelvåg, Atle Didriksen, Henningsvær, Wenche N. Møkleby, Kabelvåg, Anne-S. Hansen, Baard-Olav Sortland, Kabelvåg, Jeanette A. Nystrand, Henningsvær, Britt Astrid Hansen, Kabelvåg

Annonsører

Kabo eiendom - Displaysystem - Kabelvåg Auto - Kyst- verket - Lofoten Sveiseindustri - TreTeam - Lorentzen Hydraulikk - E. Jensen Gullvareforretning - NorLines - Nobel Rør - Hopen Fisk - Promo Norge - Lofoten begravelsesbyrå - Vågan elektro - Centrum regnskap CR 1 - Arvid Iversen AS

STØTT VÅRE ANNONSØRER

Redaksjonen

Henningsvær: Anne Karin Kristiansen

Gimsøy: Cecilie Johansen Gjendahl

Strauman: Renate Fjellheim Ulriksen

Vågan: Jan Ivar Rødli og Håkon Brun

Alle husstander i de fire soknene får menighetsbladet gratis. Det legges også ut i kirkene og menighetshus.

En gave til bladet mottas med takk!

De som bor utenfor kommunen kan bestille bladet og få alle nummer tilsendt ved å gi en liten gave som dekker porto.

Kontonummer: 4750.45.54801 VIPPS 105365

Merk betalingen Menighetsblad

e-post/mobil: hakon.brun@lofotkraft.net/908 79 599

Betalingsinformasjon

GIRO Betalings- frist

Underskrift ved girering

Betalt av

Betalt til
Menighetsblad for Vågan
Postboks 192
8309 Kabelvåg

GIRO F60-1 PRINTINFORM 06.16

Belast konto	Kvittering tilbake
H	

Kundeidentifikasjon (KID)	Kroner	Øre	Til konto	Blankettnummer
H		< >	4750 45 54801	<6451243682>

Bodoni AS, Stavanger

